

Sag C-677/19**Anmodning om præjudiciel afgørelse****Dato for indlevering:**

11. september 2019

Forelæggende ret:

Tribunalul Vâlcea (Rumænien)

Afgørelse af:

25. april 2019

Sagsøger:

S.C. Valoris S.R.L.

Sagsøgte:

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Craiova –
Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vâlcea
Administrația Fondului pentru Mediu

[Udelades]

*TRIBUNALUL VÂLCEA – SECȚIA A II-A CIVILĂ (retten i første instans i Vâlcea
– Anden Afdeling for civile sager, Rumænien)*

KENDELSE

Offentligt retsmøde den 25. april 2019

[udelades]

Der registreres en forvaltnings- og skatteretlig sag mellem på den ene side sagsøgeren S.C. Valoris S.R.L. og på den anden side sagsøgte Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Craiova – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vâlcea (det regionale generaldirektorat for offentlige finanser i Craiova – myndigheden for offentlige finanser i Vâlceadistriktet, Rumænien) og adciterede Administrația Fondului pentru Mediu (myndigheden for miljøfonden) vedrørende tilbagebetaling af miljømærket.

[Udelades]

*RETTE*N,

som skal træffe afgørelse vedrørende den præjudicielle forelæggelse for Den Europæiske Unions Domstol, udtaler følgende:

I. Sagens genstand – Relevante omstændigheder

1. Ved stævning af 30. januar 2019 har sagsøgeren S.C. Valoris S.R.L., et selskab med hjemsted i Râmnicu Vâlcea [udelades], anlagt sag ved Tribunalul Vâlcea med påstand om, at sagsøgte Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Craiova – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vâlcea og Administrația Fondului pentru Mediu tilpligtes at tilbagebetale et beløb på 2 451 rumænske lei (RON), som sagsøgeren betalte for miljømærket, med tillæg af renter beregnet fra betalingsdatoen og indtil den faktiske tilbagebetaling finder sted, samt dække sagsomkostningerne.

2. Sagsøgeren betalte beløbet på 2 451 RON den 25. august 2014 i forbindelse med indregistrering i Rumænien af et køretøj [udelades], som sagsøgeren købte i Nederlandene, og som blev registreret første gang dér den 12. januar 2007.

3. Pligten til at betale miljømærket var på registreringstidspunktet fastsat i artikel 4, litra a), i Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule (regeringens hastedekret nr. 9/2013 om miljømærke for motorkøretøjer, herefter »OUG nr. 9/2013«).

4. Den 7. august 2017 trådte Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2017 privind restituirea sumelor reprezentând taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule, taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule și timbrul de mediu pentru autovehicule (regeringens hastedekret nr. 52/2017 om tilbagebetaling af beløbene betalt for den særlige afgift for køretøjer og motorkøretøjer, forureningsafgiften for motorkøretøjer, afgiften på luftforureningsemmissioner for motorkøretøjer og miljømærket for motorkøretøjer, herefter »OUG nr. 52/2017«) i kraft, som regulerede retten for de afgiftspligtige, der havde betalt afgifter af samme art som de i retsaktens overskrift nævnte (herunder miljømærket), til at anmode om tilbagebetaling heraf, herunder renter [**org. s. 2**] beregnet fra betalingsdatoen og indtil den faktiske tilbagebetaling finder sted, ved at indgive anmodning herom til det kompetente afgiftsorgan.

5. I henhold til artikel 1, stk. 2, i OUG nr. 52/2017 skulle anmodninger om tilbagebetaling indgives senest den 31. august 2018, idet der ellers ville ske præklusion.

6. Sagsøgeren overholdt ikke denne frist, fordi den først indgav anmodning om tilbagebetaling af beløbet på 2 451 RON til Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vâlcea den 6. december 2018.

7. Ved skrivelse af 7. januar 2019 meddelte den sagsøgte afgiftsmyndighed, at den gav afslag på sagsøgerens anmodning om tilbagebetaling, fordi den var blevet indgivet for sent.

II. Relevante nationale bestemmelser

8. Den materielle lovgivning, som finder anvendelse i den foreliggende sag, består af følgende bestemmelser:

Artikel 4 i OUG nr. 9/2013 (i kraft indtil den 31.1.2017):

»Beløbet for mærket skal kun indbetales én gang: a) når den første ejer i Rumænien registrerer ejendomsretten til et motorkøretøj i registrene ved de kompetente myndigheder, der udsteder en registreringsattest og tildeler et registreringsnummer; [...].«

Artikel 1 i OUG nr. 52/2017:

»(1) De afgiftspligtige, der har betalt den særlige afgift for køretøjer og motorkøretøjer i henhold til artikel 214¹–214³ i Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (lov nr. 571/2003 om skatter og afgifter), med senere ændringer og tilføjelser, forureningsafgiften for motorkøretøjer i medfør af Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule (regeringens hastedekret nr. 50/2008 om indførelse af en forureningsafgift for motorkøretøjer), vedtaget ved lov nr. 140/2011, afgiften på luftforureningsemissioner for motorkøretøjer i overensstemmelse med Legea nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule (lov nr. 9/2012 om afgift på luftforureningsemissioner fra motorkøretøjer), med ændringer, samt miljømærket for motorkøretøjer fastsat i [OUG nr. 9/2013], som med ændringer og tilføjelser er blevet ophøjet til lov nr. 37/2014, med senere ændringer og tilføjelser, og som ikke har opnået tilbagebetaling inden ikrafttrædelsen af dette hastedekret, kan anmode om tilbagebetaling af den konkrete afgift, med tillæg af renter beregnet fra betalingsdatoen og indtil den faktiske tilbagebetaling finder sted, ved at indgive anmodning herom til det kompetente centrale afgiftsorgan. Den anvendelige rentesats er fastsat i artikel 174, stk. 5, i Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală (lov nr. 207/2015 om skatteprocedure), med senere ændringer og tilføjelser.

(2) Retten for de i stk. (1) nævnte afgiftspligtige til at anmode om tilbagebetaling indtræder fra datoen for ikrafttrædelsen af dette hastedekret, uanset tidspunktet for opkrævning af afgiften, og som en undtagelse fra artikel 219 i lov nr. 207/2015, med senere ændringer og tilføjelser, skal anmodninger om

tilbagebetaling indgives senest den 31. august 2018, idet der ellers sker præklusion.«

Artikel 168 i Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

»(1) På den afgiftspligtiges/betalers anmodning tilbagebetales ethvert fejlagtigt betalt eller modtaget beløb.«

Artikel 219 i Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

»Retten for den afgiftspligtige/betalers til at anmode om tilbagebetaling af en afgiftsfordring forældes efter fem år fra den 1. januar året efter det år, hvor retten til tilbagebetaling indtrådte.« [Org. s. 3]

III. Relevante EU-retlige bestemmelser

9. Artikel 110 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der efter rettens opfattelse er relevant i den foreliggende sag, bestemmer således:

»Ingen medlemsstat må direkte eller indirekte pålægge varer fra andre medlemsstater interne afgifter af nogen art, som er højere end de afgifter, der direkte eller indirekte pålægges lignende indenlandske varer.«

10. Af Domstolens praksis fremgår endvidere en række principper og udtalelser, som kan være relevante for at træffe afgørelse i sagen:

Hvad angår *princippet om loyalt samarbejde*, der er fastsat i artikel 4, stk. 3, TEU, har Domstolen fastslået, at *»en medlemsstat [ikke må] udstede bestemmelser, i hvilke der med hensyn til tilbagesøgning af en afgift, som ved dom afsagt af Domstolen er erklæret uforenelig med [EU-]retten, eller hvis uforenelighed med [EU-]retten følger af en sådan dom, fastsættes betingelser, der konkret vedrører den pågældende afgift, og som er mindre gunstige end dem, der uden sådanne betingelser ville have været gældende med hensyn til kravet om tilbagebetaling af den pågældende afgift*« (dom af 10.9.2002, Prisco og CASER, C-216/99 og C-222/99, af 2.10.2003, Weber's Wine World m.fl., C-147/01, og af 30.6.2016, Ciup, C-288/14).

Det fremgår endvidere af Domstolens praksis, at *»overholdelsen af effektivitetsprincippet indebærer, at medlemsstaterne ikke må fastsætte proceduremæssige betingelser for krav på grundlag af en tilsidesættelse af EU-retten, som er mindre fordelagtige end for søgsmål, der baseres på en tilsidesættelse af national ret og ligner de førstnævnte ud fra sagsgenstanden, søgsmålsgrundlaget og de væsentligste momenter* (dom af 19.7.2012, Littlewoods Retail m.fl., C-591/10, og af 30.6.2016, Ciup, C-288/14).

Domstolen har i øvrigt fastslået, at det retsmiddel, som er fastsat i national ret for at opnå tilbagebetaling af visse afgifter, der er blevet opkrævet i strid med EU-

retten, skal overholde effektivitetsprincippet, og navnlig »ikke må omfattes af proceduremæssige betingelser, som i praksis gør det umuligt eller urimeligt vanskeligt at opnå erstatning« (dom af 10.7.1997, Palmisani, C-261/95, og af 12.12.2006, Test Claimants in the FII Group Litigation, C-446/04).

IV. De grunde, der har motiveret den nationale ret til at forelægge det præjudicielle spørgsmål

11. Ved dom af 9. juni 2016 i Budişan-sagen (C-586/14) fastslog Domstolen, at artikel 110 TEUF ikke er til hinder for, at en medlemsstat indfører en afgift på motorkøretøjer, der pålægges importerede brugte køretøjer ved deres første indregistrering i denne medlemsstat, og køretøjer, der allerede er indregistreret i denne medlemsstat, når ejendomsretten til disse køretøjer registreres i nævnte medlemsstat for første gang, men er til hinder for, at denne medlemsstat indrømmer en fritagelse for denne afgift for allerede indregistrerede køretøjer, for hvilke der er erlagt en tidligere gældende og ikke tilbagebetalt afgift, som er kendt uforenelig med EU-retten.

12. Denne dom blev afsagt efter andre domme, hvor Domstolen fastslog, at de tidligere i den rumænske lovgivning indførte forureningsafgifter for motorkøretøjer, der er af samme art som miljømærket, er i strid med EU-retten (dom af 7.4.2011, Tatu, C-402/09, og af 7.7.2011, Nisipeanu, C-263/10, kendelse af 3.2.2014, Câmpean og Ciocoiu, C-97/13 og C-214/13, og dom af 14.4.2015, Manea, C-76/14).

13. I konsekvens heraf vedtog den rumænske regering OUG nr. 52/2017 med henblik på regulering af fuld tilbagebetaling, med tillæg af renter, af alle afgifter af samme art som de førnævnte. **[Org. s. 4]**

14. Som konstateret indførte artikel 1, stk. 2, i OUG nr. 52/2017 imidlertid en præklusiv frist, inden for hvilken de afgiftspligtige skulle indgive deres anmodning om tilbagebetaling til de kompetente afgiftsorganer, dvs. senest den 31. august 2018. De personer, som havde betalt disse afgifter, havde således omtrent et år til at udøve deres ret til tilbagebetaling (fra den 7.8.2017, dvs. datoen for ikrafttrædelsen af OUG nr. 52/2017, til den 31.8.2018).

15. Med det ved den forelæggende ret anlagte søgsmål har sagsøgeren, som ikke overholdt den nævnte præklusive frist, gjort gældende, at denne frist udgør en tilsidesættelse af EU-retten, fordi den indskrænker de afgiftspligtiges ret til at opnå tilbagebetaling af afgifter, der er opkrævet med urette, inden for den almindelige, præklusive frist i henhold til artikel 219 i Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală. Sagsøgeren har tilføjet, at Domstolen i sin praksis har anset perioder på mellem tre og fem år til at udøve retten til tilbagebetaling for at være rimelige.

16. Den forelæggende ret finder det hensigtsmæssigt og nødvendigt, at Domstolen udtaler sig om, hvorvidt fastsættelsen af en præklusiv frist for

udøvelsen af retten til tilbagebetaling af en afgift, der er opkrævet i strid med EU-retten, såsom fristen i medfør af artikel 1, stk. 2, i OUG nr. 52/2017, er forenelig med princippet om loyalt samarbejde, ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet, som fortolket i Domstolens praksis.

17. I denne sammenhæng skal det bemærkes, at den præklusive frist i medfør af artikel 1, stk. 2, i OUG nr. 52/2017 udgør en særlig frist, der er blevet indført ad hoc med hensyn til anmodninger om tilbagebetaling af forureningsafgifter, fordi der ikke findes tilsvarende frister for anmodninger om tilbagebetaling af andre beløb, der er blevet betalt til staten i strid med national ret.

18. For så vidt angår afgifter eller andre skatter, der ved nationale retsafgørelser er blevet erklæret for at være indført og opkrævet i strid med bestemmelser i national ret, kan de afgiftspligtige udøve retten til tilbagebetaling inden for forældelsesfristen i medfør af artikel 219 i Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, dvs. inden for en frist på fem år fra den 1. januar året efter det år, hvor retten til tilbagebetaling indtrådte.

19. Således rejses spørgsmålet om, hvorvidt princippet om loyalt samarbejde og ækvivalensprincippet er blevet overholdt, eftersom den rumænske lovgiver har indført en præklusiv frist, som kun omfatter tilbagebetaling af forureningsafgifter, hvorimod der for tilbagebetaling af beløb, der er opkrævet i strid med national ret, ikke er indført præklusive frister, og forældelsesfristen for udøvelsen af retten til tilbagebetaling er markant længere (fem år).

20. I sin tidligere praksis har Domstolen endvidere fastslået, at det er foreneligt med EU-retten, at der af retssikkerhedshensyn fastsættes rimelige, præklusive frister til beskyttelse af både den afgiftspligtige og den pågældende myndighed hvad angår søgsmål med påstand om tilbagebetaling af fejlagtigt erlagte beløb (dom af 16.12.1976, Rewe-Zentralfinanz og Rewe-Zentral, C-33/76, af 17.7.1997, Haahr Petroleum, C-90/94, og af 17.11.1998, Aprile, C-228/96). Sådanne rimelige frister kan ikke antages at være i strid med effektivitetsprincippet, selv om sådanne frister, når de er udløbet, medfører, at sagen helt eller delvis afvises (dom af 28.11.2000, Roquette Frères, C-88/99). Således er også en national, præklusiv frist på tre år blevet fundet rimelig (dom af 15.9.1998, Edis, C-231/96).

21. Eftersom den præklusive frist på et år i medfør af artikel 1, stk. 2, i OUG nr. 52/2017 er kortere end de andre frister, som den forelæggende ret har fundet i Domstolens praksis, og som kan anses for at være forenelige med effektivitetsprincippet, finder retten, **[org. s. 5]** at det for at kunne træffe afgørelse i den foreliggende sag er nødvendigt at anmode Domstolen om en fortolkning af de omhandlede principper.

PÅ GRUNDLAG AF DISSE PRÆMISSER

OG I LOVENS NAVN

BESTEMMES:

I henhold til artikel 267 TEUF forelægges Den Europæiske Unions Domstol følgende spørgsmål til præjudiciel afgørelse:

Skal princippet om loyalt samarbejde, ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, såsom artikel 1, stk. 2, i Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2017, der har indført en præklusiv frist på omtrent et år for indgivelse af anmodninger om tilbagebetaling af visse afgifter, der er opkrævet i strid med EU-retten, såfremt den nationale lovgivning ikke fastsætter en tilsvarende frist for at udøve retten til tilbagebetaling af beløb, som er opkrævet i strid med national ret?

[Udelades] [processuelle aspekter og underskrifter]

ARBEJDSDOKUMENT